

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 76/02-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. mája 2002 predbežne prerokoval sťažnosť spoločnosti Letax, s. r. o., S., zastúpenej advokátkou prom. práv. J. K., Advokátska kancelária, S. n. M., pre porušenie základného práva podľa čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky nečinnosťou Krajského úradu v Trenčíne v konaní vedenom pod č. H/2001/00211 o vyhotovenie lesného hospodárskeho plánu pre lesné užívateľské celky Lubina a Moravské Lieskové a v konaní vedenom pod č. H/2001/000773 o vyhotovenie lesného hospodárskeho plánu pre lesné užívateľské celky Dobrá a Kubra Trenčín a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť spoločnosti Letax, s. r. o., S. o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. februára 2002 doručená sťažnosť spoločnosti Letax, s. r. o., S. (ďalej len „sťažovateľ“).

Sťažovateľ prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu namietal porušenie svojho základného práva na podnikanie zaručeného v čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) nečinnosťou Krajského úradu v Trenčíne v konaní vedenom pod č. H/2001/00211 o vyhotovenie lesného hospodárskeho plánu pre lesné užívateľské celky Lubina a Moravské Lieskové a v konaní vedenom pod č. H/2001/000773 o vyhotovenie lesného hospodárskeho plánu pre lesné užívateľské celky Dobrá a Kubra Trenčín podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva v znení neskorších predpisov v spojení s vyhláškou Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky č. 5/1995 Z. z. o hospodárskej úprave lesov (ďalej len „vyhláška č. 5/1995 Z. z.“).

Porušenia základného práva sťažovateľa sa Krajský úrad v Trenčíne mal dopustiť tým, že s ním nekonal ako s účastníkom uvedených konaní (vyhotovovateľom lesného hospodárskeho plánu) aj napriek zmluvám, v ktorých sa užívatelia vyššie uvedených lesných užívateľských celkov so sťažovateľom na vypracovaní lesných hospodárskych plánov dohodli. Poukázal pritom na skutočnosť, že v zmysle § 13 ods. 1 vyhlášky č. 5/1995 Z. z. užívateľ lesa oznámi skončenie platnosti starého lesného hospodárskeho plánu príslušnému orgánu štátnej správy, ktorým je krajský úrad, a súčasne označí fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá bude lesný hospodársky plán na ďalšie obdobie vyhotovovať. Oznámenie má užívateľ lesa urobiť najneskôr 18 mesiacov pred skončením platnosti starého lesného hospodárskeho plánu.

Sťažovateľ uviedol, že na základe zmluvy o dielo z 20. marca 2001 uzavretej s užívateľom lesa Ing. M. Č. sa zaviazal vyhotoviť lesný hospodársky plán na obdobie rokov 2002 až 2011 pre lesné užívateľské celky Lubina a Moravské Lieskové. Na základe zmluvy o dielo z 9. apríla 2001 uzavretej s užívateľom lesa Ing. J. Z. sa zaviazal vyhotoviť lesný hospodársky plán pre lesný užívateľský celok Kubra Trenčín. Tieto zmluvy spolu s „oznámením o zmene vyhotoviteľa lesného hospodárskeho plánu“ zaslal sťažovateľ (podľa jeho vlastného tvrdenia) Krajskému úradu v Trenčíne listami z 21. marca 2001 a 9. apríla 2001.

Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam Krajský úrad v Trenčíne so sťažovateľom ako s účastníkom konania nekonal a pri základnej pochôdzke zvolanej v zmysle § 13 ods. 3 vyhlášky č. 5/1995 Z. z. kvôli prerokovaniu predbežnej správy vyhotovovateľa lesného hospodárskeho plánu a stanoveniu zásad na vypracovanie lesného hospodárskeho plánu v oboch konaniach považoval za vyhotovovateľa lesného hospodárskeho plánu Lesoprojekt Zvolen, ktorý mal byť ako vyhotovovateľ lesného hospodárskeho plánu pre uvedené lesné užívateľské celky určený Ministerstvom pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) aj napriek tomu, že platná právna úprava ministerstvu takúto právomoc nepriznáva.

II.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Zákonom č. 501/2001 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov s účinnosťou od 1. januára 2002 došlo k novelizácii § 244 Občianskeho súdneho poriadku v tom zmysle, že v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, pričom postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Vzhľadom na túto novelizáciu Občianskeho súdneho poriadku s účinnosťou od 1. januára 2002 v prípadoch nečinnosti orgánov verejnej správy poskytujú ochranu na rozdiel od doterajšieho stavu všeobecné sudy v rámci správneho súdnictva (I. ÚS 26/02).

Z argumentácie sťažovateľa vyplýva, že jeho sťažnosť „... smeruje proti nečinnosti Krajského úradu v Trenčíne ...“, ktorý listom z 30. mája 2001 sťažovateľovi oznámil, že na základe ním predložených predbežných správ (týkajúcich sa vypracovania lesných hospodárskych plánov pre lesné užívateľské celky Lubina a Moravské Lieskové a pre lesný užívateľský celok Kubra Trenčín) konať nebude.

Sťažovateľ sa ochrany svojho základného práva domáhal sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. februára 2002, teda po nadobudnutí účinnosti zákona č. 501/2001 Z. z., aj keď namietaná nečinnosť orgánu verejnej správy trvala aj po 1. januári 2002 ešte v čase podania sťažnosti.

Na základe vyššie uvedenej skutočnosti ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľ nevyužil právny prostriedok ochrany základného práva, ktorého porušenie namieta, pred všeobecným súdom, ktorý mu zákon účinne poskytuje a na použitie ktorého je oprávnený podľa osobitného predpisu (obdobne napr. I. ÚS 9/02, I. ÚS 18/02, I. ÚS 26/02).

Pretože ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti poskytuje ústavnú ochranu podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhodovaním o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb len za podmienky, že o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd,

rozhodol o sťažnosti sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde jej odmietnutím pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudcu Ľubomíra Dobríka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2002

Odlišné stanovisko sudcu Ľubomíra Dobríka
vo veci sp. zn. III. ÚS 76/02

Citované rozhodnutie senátu považujem za predčasné a rozporné vo viacerých smeroch.

Sťažovateľ prostredníctvom svojho zástupcu namietal porušenie základného práva na podnikanie zaručené čl. 35 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) nečinnosťou Krajského úradu v Trenčíne v konaniach č. H/2001/00211 a č. H/2001/00773 za v rozhodnutí popísaných okolností, ktoré nepovažujem za dôvodné opakovať.

Sťažnosť podľa môjho názoru nespĺňala náležitosti požadované § 20, § 49 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Nebolo v nej náležite odôvodnené, aké prieťahy v konaní mohli zapríčiniť porušenie základného práva podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, a to aj v tej spojitosti, že nebolo namietané porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktoré garantuje aj konanie bez zbytočných prieťahov pred orgánmi verejnej moci.

Z predložených dokladov bez preskúmania príslušného spisu nebolo možné zistiť, či tu nie je niektorý z dôvodov uvedených v § 248 ods. 2 písm. e) Občianskeho súdneho poriadku.

Nie je zrejmé, či konanie skončilo rozhodnutiami alebo iným bližšie bez spisu nešpecifikovaným zásahom.

Nebolo spoľahlivo zistené, kedy k takémuto zásahu došlo, najmä vzhľadom na posúdenie lehoty v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde, ktoré by mohlo viesť k odmietnutiu podľa § 25 ods. 2 citovaného zákona z dôvodu návrhu podaného oneskorene.

Sťažnosť trpí tiež nedostatkom tým, že v rozpore s ustanovením § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde neuvádza rozsah finančného zadostučinenia a dôvody, z akých sa ho sťažovateľ domáha.

V neposlednom rade je potrebné majoritnému rozhodnutiu vytknúť aj skutočnosť, že sa odvoláva na možný postup podľa ustanovenia § 244 Občianskeho súdneho poriadku bez toho, aby vzal do úvahy ustanovenie § 248 ods. 3 citovaného zákona, podľa ktorého sú z preskúmania súdom vylúčené rozhodnutia správnych orgánov vydané na základe ustanovení uvedených v prílohe A, ktorá je súčasťou tohto zákona.

V citovanej prílohe pod odborom Lesy - lesné hospodárstvo je uvedený aj zákon Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb. o hospodárení v lesoch a štátnej správe lesného hospodárstva, a to v ustanoveniach § 5 ods. 2, § 6 ods. 1 a § 20 ods. 2 vo veciach rozhodovania o hospodárskej úprave lesov.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom na začatie konania okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone.

Tieto skutočnosti bolo možné zistiť na základe výzvy navrhovateľovi a z príslušného spisu Krajského úradu v Trenčíne.

Je potrebné dôsledne sa zaoberať namietaným porušením každého základného práva a slobody a tak je to aj pri práve podnikat' podľa čl. 35 ods. 1 ústavy, ktorého je možné sa domáhať len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

Mojej pozornosti neušlo vyjadrenie Ministerstva pôdohospodárstva Slovenskej republiky, sekcie lesníckej, sp. zn. 392/2001-700 z 10. októbra 2001, ktoré bolo prílohou podania, že z dôvodu nedostatočného objemu finančných prostriedkov na hospodársku úpravu lesov pre rok 2002 sa v tomto roku bude zabezpečovať vyhotovovanie lesných hospodárskych plánov len štátnou organizáciou. Už takýto postup štátneho orgánu sa javí ako arbitrárny, a preto ho bolo potrebné preskúmať v merite veci.

Takýto postup ohrozuje aj medzinárodné záväzky Slovenskej republiky prijaté na ochranu základných práv a slobôd.

V Košiciach 23. mája 2002